

ДОНАЛД БИСЕТ
ПОЛИЦАЯТ АРТЪР И
НЕГОВИЯТ КОН ХАРИ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време един много непослушен полицейски кон на име Хари и един също толкова непослушен полицай, който се казваше Артър.

Облечен в синята си униформа, стиснал полицейска палка, Артър обикновено кръстосваше Лондон, яхнал полицейския кон Хари.

Хари обичаше да следва автобусите, които пълзяха бавно в натовареното улично движение, и да запотява с дъха си задните им стъкла. Тогава Артър се накланяше напред на седлото и рисуваше с пръст смешни физиономии върху изпотения прозорец, а Хари си умираше от смях.

Двамата бяха толкова заети със заниманията си: Хари — да следва автобусите и да запотява с дъх задните им стъкла, а Артър — да рисува смешни физиономии, че не им оставаше време да хващат крадци. Затова една сутрин Реджиналд — инспекторът на полицейския участък, извика своя заместник:

— Сержант!

— Да, сър! — отзова се веднага сержантът, застава мирно и отдаде чест.

— Сержант — повтори Реджиналд, — защо Артър не хваща крадци?

— Не знам, сър — отвърна сержантът.

— Ами разбери тогава! — нареди инспекторът.

— Слушам, сър! — извика Джордж (така се казваше сержантът) и отново отдаде чест. После излезе, яхна коня си, който беше много изпълнителен и никога не дъхаше по задните стъкла на автобусите, и тръгна да търси Хари и Артър, за да разбере с какво се занимават.

По едно време ги видя. Хари тъкмо дъхаше върху задното стъкло на един автобус, за да го изпоти, а Артър се беше навел напред и рисуваше нещо.

— Ама че са непослушни! — възкликна сержант Джордж. — Но вероятно добре се забавляват.

И той обърна коня си към един автобус, така че дъхът му да изпоти задното стъкло. После нарисова с пръст върху прозореца инспектор Реджиналд. Един друг полицай го видя и си рече, че това занимание трябва да е много забавно. Скоро всички полицейски коне бързаха след автобусите и запотяваха с дъха си прозорците им, така че

полицаяте, които ги яздеха, да могат да рисуват върху изпотените стъкла.

Крадците пък останаха крайно изненадани, защото полицаите бяха заети да рисуват и вече не ги гонеха, за да ги арестуват.

— Какво ли им става на тези полицаи? — рекоха си те и решиха да проверят и видяха, че полицаите рисуват картинки върху задните стъкла на автобусите.

— Ама че забавно! — извикаха крадците и вместо да крадат, отидоха да си купят коне, които да изпотяват с дъха си задните стъкла на автобусите, за да могат те да рисуват върху тях.

Началникът на полицията на цял Лондон остана много доволен от това развитие на нещата, затова извика Хари и Артър.

— Вие двамата сте големи умници! — рече им той и повиши Артър в чин сержант.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.